

استفاده صنعتی از شورابه و پلایا، جهت استخراج پتاسیم و پی جویی آن در بین چندین پلایا در ایران

سید علی موسوی

دانشجوی دکترای رشته مهندسی منابع طبیعی - بیابان زدایی، دانشگاه کاشان
Mosaviali5@gmail.com

رنا نقوی

دانش آموخته کارشناسی رشته مهندسی معماری
دانشگاه پیام نور رضوانشهر صدوق، یزد
rana_naghavi@yahoo.com

سعید شجاعی

دانشجوی دکترای رشته مهندسی منابع طبیعی - بیابان زدایی، دانشگاه یزد
S_Shojaei@ut.ac.ir

چکیده

در کشور ایران بیش از ۶۰ پلایای کوچک و بزرگ وجود دارد. یکی از این پلایاها، پلایای خور می باشد. هدف این پژوهش بررسی دلیل انتخاب پلایای خور از بین پلایاهای موجود در کشور و قابلیت استخراج عناصر معدنی از آن می باشد. با مطالعات گسترده و گزارشات مختلف، ویژگی های پلایای خور با دارا بودن بهترین شرایط، برای احداث طرح استخراج KCl از شورابه های پلایا به عنوان بهترین مکان جایابی شد. عملیات اکتشافی در پلایای خور در دو مرحله اکتشاف، شناسایی، شبکه بندی، جاده سازی، نمونه برداری و مرحله بعد اکتشاف بر روی پوسته نمکی با وسعت ۱۰۰۰ کیلومترمربع صورت گرفت. مطالعات اکتشافی در پلایای خور به وسعت ۲۰۰۰ کیلومترمربع انجام گرفت. مساحت قابل استفاده جهت استخراج شورابه ۱۰۰۰ کیلومترمربع و ضخامت متوسط پوسته نمکی ۶ متر می باشد. با احتساب ضریب تخلخل ۱۰ درصد، میزان شورابه موجود در پلایا ۶۰۰ میلیون مترمکعب برآورد می شود، چنانچه ضریب ۷۵ درصد جهت تعیین میزان شورابه قابل استخراج در نظر بگیریم، این میزان به ۴۵۰ میلیون مترمکعب می رسد. میزان عیار بالای KCl، و وسعت زیاد پوسته نمکی و ضخامت مناسب آن، میزان ذخیره شورابه بالا، نزدیکی به شهر و جاده های دسترسی ساخته شده از قبل، از دلایل انتخاب این پلایا در مقایسه با دیگر پلایاها می باشد.

کلمات کلیدی: پوسته نمکی، پتاسیم کلرید KCl، ذخیره شورابه، عملیات اکتشاف، خور و بیابانک

۱. مقدمه

حوزه های آبخیز مناطق بیابانی ایران از سه واحد ژئومورفولوژی تشکیل شده است که عبارتند از: واحد کوهستان، واحد دشت سر، واحد پلایا (احمدی، ۲۰۰۶). پلایا یا چاله داخلی سومین واحد ژئومورفولوژی هست. نهشته های کویری شامل نمک ها و گل نمک های تیپ کویری، نهشته های رسی و سیلتی می باشد که گودی های کویر بزرگ مرکزی و نیز چندین گودی دیگر را در

ایران مرکزی شمال غربی و شرقی، پرکرده‌اند. در کویر بزرگ مرکزی ایران بزرگ‌ترین پلایاهای ک شور وجود دارد (حلمی، ۲۰۰۰). کویر بزرگ، بخش مرکزی و پست یک حوزه آبریز بزرگ را تشکیل داده است. بخش اعظم سطح این کویر از نهشته‌های مارنی تبخیری و چین‌خورده میوپلیوسن تشکیل شده که به دلیل فراسایش این زمین‌ها سطوح کم ارتفاع و مسطحی را در کویر تشکیل داده‌اند. فرورفتگی‌های ایجادشده بر روی این نهشته‌های مارنی تبخیری در کویر بزرگ پلایاهای کوچک و بزرگی را پدید آورده است (قطبی، ۱۹۸۴). ۳۷ در صد از کل مساحت کویر بزرگ از زمین‌های متشکل از نهشته‌های چین‌خورده میوپلیوسن تشکیل یافته و پلایاهای تشکیل شده در فرورفتگی‌های این کویر نیز حدود ۳۷ در صد و سعت کویر را تشکیل می‌دهد (حلمی، ۲۰۰۰). بقیه سطح کویر توسط مخروط افکنه و تپه‌های وسیع ماسه‌ای پوشیده شده است. پلایا یک لغت اسپانیایی است و به معنی ساحل می‌باشد که به‌مرور تغییراتی در مفهوم آن صورت گرفته و امروزه به معنی یک حوضه مرکزی یا به‌عنوان یک چاله داخلی کویری مورد استفاده قرار می‌گیرد. این کلمه به‌وسیله زمین‌شناسان انگلیسی در اروپا و امریکای شمالی جهت دریاچه‌های در حال خشک شدن بکار رفته است. در امریکای لاتین به زمین‌های هموار پوشیده از گل و رس‌های نمکی گفته می‌شود، که در حوضه‌های بسته نواحی خشک و بیابانی جمع می‌شوند (احمدی، ۲۰۰۶). به‌طور کلی ساختمان پلایا در تمام نقاط دنیا تقریباً شبیه به هم بوده و تفاوت‌های جزئی دارد. بهترین نمونه پلایا را می‌توان در کشورهای ایران، آفریقای شمالی، استرالیا و امریکای شمالی یافت. امروزه به دلایل مختلفی توجه زیادی به پلایا می‌شود از جمله وجود املاح مختلف به‌ویژه کلروها، سولفات‌ها، کربنات‌ها، بورات‌ها، نیترات‌ها، در این مناطق که آن را استخراج و در صنایع مختلف مورد استفاده قرار می‌دهند. پلایاها و به‌طور کلی چاله‌های داخلی نقش اساسی در تعادل آب و هوایی و تغییرات اکولوژی در حوزه آبخیز منطقه در دوره چهارم داشته‌اند و همچنین تشکیل محیط‌های خاص و متنوع ژئومورفولوژی و هیدرولوژی را می‌دهند (احمدی، ۲۰۰۶). پلایاهای کویری در نقاط مختلف زمین در مناطق خشک و نیمه‌خشک پراکنده می‌باشند، بطوریکه در آفریقای شمالی بیش از ۱۰۰۰، در آمریکا بیش از ۳۰۰، در استرالیا بیش از ۱۹۰ پلایا و در ایران بیش از ۶۰ پلایا وجود دارد (احمدی، ۲۰۰۶). پی‌جویی پتاس در گنبد‌های نمکی همراه با هزینه زیاد، سختی در استخراج، تجهیزات زیاد مورد نیاز و گران‌قیمت و مقدار اندک با عیار پایین در بعضی سازندها می‌باشد، به همین خاطر از روش دیگری که استحصال پتاس از شورابه‌های کویری و پلایای کویری می‌باشد، توصیه می‌شود (نمد مالین و همکاران، ۱۹۹۱). سطح کلیه پلایاها در کویر بزرگ از یک‌لایه نسبتاً ضخیم نمکی پوشیده شده است که به آن پوسته نمک^۱ می‌گویند که فضای خالی بین کریستال‌های آن به‌طور معمول با شورابه اشباع از کلوروسدیم پر شده است (حلمی، ۲۰۰۰). نهشته‌های تبخیری میوسن که زمین‌های اطراف و سنگ کف کلیه پلایاهای گسترده در کویر بزرگ را تشکیل داده‌اند، تأمین‌کننده نمک پوسته‌های نمکی بوده گرچه تعداد زیادی گنبد نمکی در بخش شمالی کویر بزرگ نیز بیرون‌زدگی دارد، که قطعاً در تأمین نمک ورودی به پلایاها مؤثر بوده است (حلمی، ۲۰۰۰). تالبوت^۲ (۱۹۹۶) معتقد است که مرزهای تقریبی رخساره‌های پتاس دار سازند هرمز گنبد‌هایی از قبیل پل گچین، هرمز، لارک، قشم، انگوران و سیاهو را شامل می‌شود. پی‌جویی توسط کارشناسان سازمان زمین‌شناسی در این گنبد‌های نمکی این مرز را تأیید می‌کند (تالبوت و علوی، ۱۹۹۶). رخساره‌های پتاس دار نمک هرمز در زون ولکانیسم سیلیسی قرار می‌گیرد. بنابراین منشأ پتاس در نمک‌های هرمز می‌تواند با ولکانیسم مرتبط باشد. نام پتاسیم Potassium از واژه لاتین (Potash) و سمبل آن K از واژه لاتین Kalium گرفته شده است. پتاسیم از نظر فراوانی هفتمین عنصر فراوان در پوسته زمین است و فراوانی این عنصر در پوسته زمین ۶/۲٪ و ششمین عنصر فراوان در آب دریا می‌باشد. فلز پتاسیم به رنگ سفید-نقره‌ای و عدد اتمی این عنصر ۱۹، وزن اتمی ۳۹/۰۹، وزن مخصوص ۰/۸۶۲ گرم بر سانتیمتر مکعب، سختی ۰/۴ در مقیاس موس، خیلی نرم، نقطه‌جوش ۷۵۹ درجه سانتی‌گراد و نقطه ذوب ۶۳/۳۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. پتاس در سنگ‌های رسوبی آذرین و دگرگونی و به صورت محلول در آب دریاها و شورابه‌ها موجود است و بزرگ‌ترین منبع تأمین‌کننده آن، نهشته‌های رسوبی و تبخیری هستند (کارگر، ۱۹۹۷). به هر نوع ماده

^۱ Salt Crust

^۲ Talbot

جامد یا مایع پتاسیم دار، پتاس اطلاق می‌شود که به صورت رسوبات تبخیری قدیمی (پتاس سنگی) و یا به صورت رسوبات حاصل از شورابه‌ها مشاهده می‌شود (پایگاه ملی داده‌های علوم زمین کشور، ۱۳۸۲). مهم‌ترین کانی‌های پتاس عبارت‌اند از سیلویت، کارنالیت، پلی‌هالیت، که سیلویت با بیش از ۶۳/۱ درصد بیشترین مقدار K_2O را داراست (پایگاه ملی داده‌های علوم زمین کشور). پتاس یکی از سه عنصر اصلی در کودهای کشاورزی می‌باشد (یعنی NPK ازت، فسفر، پتاسیم). مهم‌ترین ترکیبات پتاسیم که به‌عنوان کود کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرند، عبارت‌اند از: کلروپتاسیم (KCl)، سولفات پتاسیم (K_2SO_4)، نترات پتاسیم (KNO_3)، سولفات پتاسیم منیزیم. در جدول ۱ ترکیب چند کانی دارای ترکیبات پتاسیم ارائه شده است.

جدول ۱، بعضی از کانی‌های دارای پتاسیم KCl در شورابه پلایا

نام کانی	فرمول کانی
Sylvine	KCl
Carnallite	$KCl \cdot MgCl_2 \cdot 6H_2O$
Kainite	$4KCl \cdot 4MgSO_4 \cdot 11H_2O$
Syngenite	$K_2SO_4 \cdot CaSO_4 \cdot H_2O$
Glaserite	$3K_2SO_4 \cdot Na_2SO_4$
Langbeinite	$K_2SO_4 \cdot 2MgSO_4$
Polyhalite	$K_2SO_4 \cdot MgSO_4 \cdot CaSO_4 \cdot 2H_2O$

تاریخچه تحقیقات در زمینه مطالعه و بررسی دریاچه‌های شور و پلایا نه تنها در ایران بلکه در سایر نقاط جهان سابقه چندانی ندارد. باین حال تاکنون مطالعات زیادی بر روی این مناطق در دنیا انجام شده است. از آن جمله می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد از جمله مطالعه منشأ تهنشست‌های تبخیری (Haride, 1968)، تحول شورابه‌ها در حوضه‌های بسته (Haride and Eugster, 1970)، ژئوشیمی و رسوب‌شناسی نهشته‌های دریاچه‌های تبخیری (Eugster, 1980, 1984)، هیدرو شیمی دریاچه‌ها (Spenser et al, 1985) و آب‌های زیرزمینی مهم در پلایاها (Cohen, 2003). پلایاها و دریاچه‌ها و به‌طور کلی چاله‌های داخلی نقش اساسی در تعادل آب و هوایی و تغییرات اکولوژیکی در کواترنری، در مناطق اطراف خود داشته‌اند، به همین خاطر مطالعه آن‌ها برای تعیین اقلیم گذشته همواره مورد توجه بوده است، به‌عنوان مثال می‌توان به مطالعه کانی‌شناسی و ژئوشیمی، عناصر ایزوتوپی (Lowenestein et al, 1990, 1989. Li et al, 1995)، بررسی محتوای فسیلی، مطالعه ادخال سیال (Domagalski et al, 1990, 1989. Li et al, 1995)، مطالعات پالینولوژی (Jones et al. 2003) و خصوصیات بیولوژیکی (Wasylikowa et al, 2006) برای تعیین اقلیم گذشته اشاره کرد. شیمی شورابه در یک حوضه بسته توسط ترکیب آب‌های ورودی به حوضه کنترل می‌شود (Jones. 1965. 1966). آب‌های ورودی در حوضه‌های بسته عموماً از بیش از یک منشأ سرچشمه می‌گیرند که شامل رودخانه‌ها، بارندگی و آب‌های زیرزمینی مختلف است (Lowenestein et al. 1989 Lones. 1966). وگان^۳ (۱۸۹۳)، برای اولین بار پلایا را توصیف کرده است، نمک در پهنه‌های وسیعی با درخشش خیره‌کننده تشکیل شده است، در این پهنه وسیع استخرهایی از آب به رنگ آبی تیره می‌درخشید، دیدنی است. جکسون^۴ و همکاران (۱۹۹۱) عنوان می‌کنند سابقه معدن کاری نمک در شمال غرب ایران به بیشتر از ۲۰۰۰ سال قبل به زمان هخامنشیان می‌رسد.

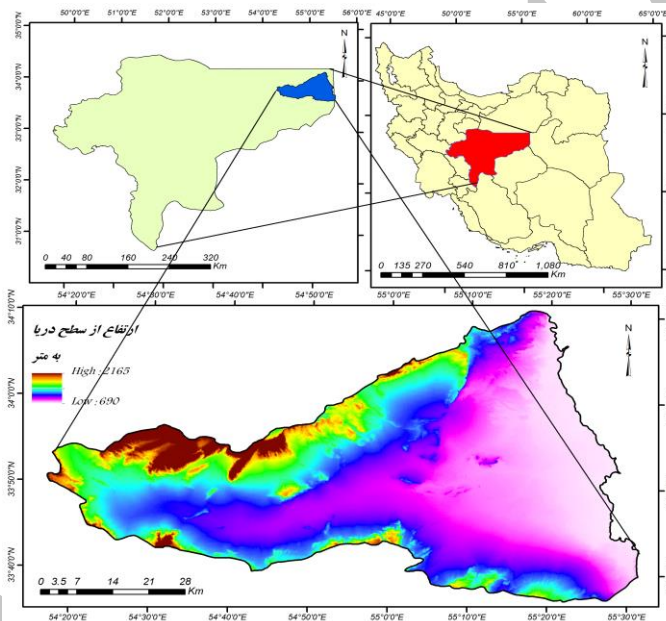
^۳ Vaughan

^۴ Jackson

هدف از این مطالعه، بررسی و تحلیل مکان یابی پوسته نمکی و ظرفیت تولیدی و استخراج عناصر معدنی مختلف از جمله پتاسیم کلرید با استفاده از شورابه های کویری در پلایای خور و بیابانک و بهترین پی جویی آن در بین ۶۰ پلایای کوچک و بزرگ موجود در کشور است.

۲. مواد و روش ها

این مطالعه به روش کتابخانه ای و مطالعات اسنادی و بازدید میدانی انجام پذیرفت. منطقه مورد مطالعه در استان اصفهان، شهرستان خور و بیابانک در طول جغرافیایی $55^{\circ}15'$ تا $56^{\circ}15'$ غربی و عرض جغرافیایی $33^{\circ}30'$ تا $34^{\circ}30'$ شمالی می باشد، ارتفاع متوسط منطقه مورد مطالعه از سطح دریا ۷۰۵ متر، متوسط بارندگی ۸۲ میلی متر در سال و تعداد ساعات آفتابی ۳۳۰۰ ساعت در سال می باشد. پلایای خور مثلثی شکل است که قاعده آن به سمت شمال می باشد. ضلع شرقی این پلایا به کوه های طبس و سبزار و ضلع غربی به کوه های نائین تا کاشان می رسد. پلایای خور از بزرگ ترین پلایاهای موجود در کویر بزرگ است. پلایاهای موجود در شرق و شمال شرقی منطقه خور و بیابانک حدود ۲۰۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد. این پلایا از مهم ترین و شاخص ترین پلایاهای ایران از منظر وجود معادن پتاسیم، منیزیم و سدیم کلرید می باشد (نبیان و کارگر، ۱۹۹۱)، پلایای خور در ۴۰ کیلومتری خور در مسیر جاده خور به طبس واقع شده است. شکل ۱ موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه را نشان می دهد.

شکل ۱، موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

این مطالعه به منظور بررسی و شناخت اهمیت پلایای خور و ارزش گذاری بر عناصر معدنی این ناحیه جهت استخراج و تعیین پتانسیل برداشت از این پلایا با استفاده از بررسی اسنادی، کتابخانه ای صورت پذیرفته است. روش برآورد میزان عناصر معدنی به خصوص میزان پتاسیم موجود در شورابه های پلایای خور در گزارش های مطالعاتی بیان شده است. این اطلاعات با استفاده از روش های آزمایشگاهی و عملیات گسترده میدانی توسط گروه های مختلف تحقیقاتی، اکتشافی و همچنین مقایسه این پلایا با پلایاهای دیگر موجود در کویر مرکزی ایران همچون پلایای زنجان، پلایای جندق، پلایای تروند و چندین پلایای دیگر صورت گرفته است. عملیات اکتشافی انجام شده در این پلایا در دو مرحله انجام گردیده که در مرحله اول عملیات اکتشاف، مراحل شناسایی و شبکه بندی، جاده سازی و نمونه برداری در دو فصل پاییز و زمستان ۱۹۹۶ انجام گردیده است. در مرحله دوم عملیات اکتشاف که مهم تر می باشد، این عملیات بر روی پوسته نمکی که حدود ۱۰۰۰ کیلومتر مربع وسعت دارد به شرح ذیل انجام شده است (گزارش عملیات اکتشاف پتاس، ۱۹۹۷):

۱- جمع آوری و گردآوری کلیه نقشه ها و گزارشات زمین شناسی و سایر اطلاعات مربوط به ناحیه

- ۲- تهیه داده ها و آمار هواشناسی مربوط به ده سال اخیر برحسب روز بصورت نواری و دیسکت
- ۳- شناسایی مقدماتی کویر
- ۴- احداث جاده های دسترسی جهت شبکه بندی پلایا
- ۵- شبکه بندی کویر جهت نمونه برداری و اکتشاف سطحی
- ۶- تهیه نقشه زمین شناسی پلایا به مقیاس ۱:۱۰۰۰۰۰
- ۷- نمونه برداری سیستماتیک از شبکه اکتشاف سطحی در چهار فصل پائیز و زمستان ۱۹۹۶ و بهار و تابستان ۱۹۹۷
- ۸- تهیه نقشه های مناطق هم عیار برای فصول مختلف نمونه برداری
- ۹- تهیه نقشه های مختلف هم دانسیته در فصول مختلف
- ۱۰- مطالعات آب شناسی و هیدروکلیماتولوژی پلایای خور و بیابانک
- ۱۱- جاده سازی و آماده سازی سکوها حفاری
- ۱۲- حفر ۲۸ حلقه چاه اکتشافی و ۱۰ حلقه چاه پیژومتری به روش ضربه ای
- ۱۳- انجام آزمایشات پمپاژ و تعیین دبی در کلیه چاه های اکتشافی
- ۱۴- تهیه نقشه های هم دبی در کلیه چاه های اکتشافی
- ۱۵- تهیه نقشه های هم دبی پوسته نمکی
- ۱۶- تهیه لوگ از چاه های حفر شده
- ۱۷- ساخت حوضچه های تبخیر آزمایشی^۵
- ۱۸- انجام عملیات استحصال آزمایشی کنسانتره (نمک پتاس دار) درون تشت های فلزی
- ۱۹- استحصال ۴/۵ تن کنسانتره از حوضچه های تبخیر

مطالعات آب شناسی کویر خور از اهمیت ویژه ای برخوردار است، زیرا راه اندازی کارخانه تولید پتاس مستلزم شناسایی دقیق ذخیره شورابه و سایر مسائل هیدروژئولوژیکی کویر می باشد. میزان ذخیره شورابه موجود در پلایای خور و همچنین شیب هیدرولیکی آب زیرقشری و روش های جایگزین شدن میزان شورابه ای که به سمت حوضچه های تولید پتاس هدایت شده در احداث کارخانه بسیار مهم می باشد. زیرا این اطلاعات برای سرمایه گذاری سرمایه گذاران و همچنین بخش دولتی یا خصوصی که بتواند میزان طول عمر مفید و دوام کارخانه را بسنجد، از شرایط اساسی است. به این منظور آزمایشات و مطالعات تفصیلی و گسترده بر روی شورابه استخراج شده از پلایای خور انجام گرفته است. پوسته نمکی خور با وسعت حدود ۱۰۰۰ کیلومترمربع، پایانه جریان آب سطحی و زیرزمینی دشت های خور از سمت غرب و حلوان از سمت شرق می باشد، لذا مقدار آبی که به این نمکزار می رسد مازاد آب هایی است که از این دو حوزه دریافت می کند. همچنین در این رابطه، برآورد بیلان آبی پلایا مهم است. بیلان عمومی نشان می دهد که مقدار آب خروجی زیرزمینی ۱۶ میلیون مترمکعب می باشد. با توجه به وسعت منطقه رسی و پوسته نمکی حدوداً ۶ میلیون مترمکعب در منطقه رسی و ۱۰ میلیون مترمکعب دیگر در پوسته نمکی جذب می گردد. نتایج حاصل از آزمایشات پمپاژ چاه ها، مقدار ضریب ذخیره را به طور متوسط حدود ۵٪ درصد نشان می دهند. با در نظر گرفتن ضخامت قسمت آبدار پوسته نمکی برابر ۶ متر، مقدار حجم ذخیره در یک هزار کیلومترمربع وسعت پوسته نمکی برابر ۳۰۰ میلیون مترمکعب برآورد می شود. آبدهی برخی از چاه های پمپاژ شده اندک بوده است، این به معنی ارتباط ضعیف هیدرولیکی در بعضی از مناطق پوسته نمکی می باشد. در منطقه خور و بیابانک جریان آب سطحی دائمی وجود ندارد و وجود آب در مسیل ها تابع بارندگی هایی است که به ویژه در فصل پائیز و زمستان اتفاق می افتد. آمار نشان می دهد مقدار جریان آب ناشی از بارندگی های منطقه خور برابر ۲۲ میلیون مترمکعب است که عموماً در زیرزمین نفوذ کرده یا تبخیر می شود. بنابراین عملاً آبی وارد کویر خور نمی شود (گزارش عملیات اکتشاف پتاس، ۱۹۹۷). در طرح مطالعات جامع آب کشور،

⁵ Experimental Evaporation ponds

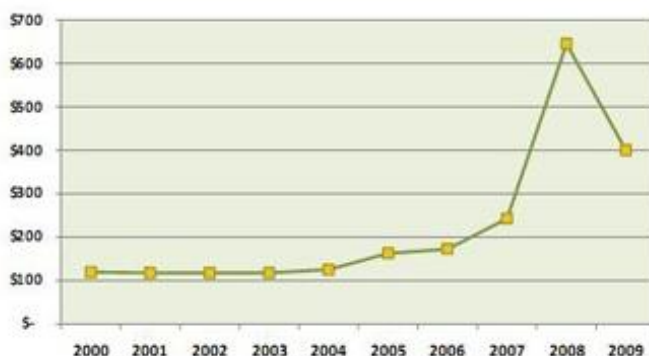
بیلان عمومی آب دشت خور نشان می دهد مازاد آب زیرزمینی در دشت خور- فرخی و حلوان به سمت کویر خور سرازیر شده و در آنجا جذب می شود که این مقدار برابر ۱۶ میلیون مترمکعب در سال برآورد شده است. همچنین نتایج حاصل از آزمایشات پمپاژ ضریب ذخیره متوسط نمک را حدود ۰.۵٪ نشان می دهد که با در نظر گرفتن ضخامت متوسط ۶ متر برای نمک، مقدار ذخیره آب در یک هزار کیلومترمربع مساحت کویر برابر $V = 1000 \times 0.5 \times 6 = 300$ میلیون مترمکعب می باشد. با توجه به گسترش قابل توجه پوسته نمکی بخش قابل توجهی از ۱۶ میلیون مترمکعب بیلان آب زیرزمینی خروجی از دشت های اطراف کویر، در پوسته نمکی فرو می رود. این مقدار حدود ۱۰ میلیون مترمکعب در سال برآورد می شود که می تواند برای تغلیظ و تهیه پتاس مورد بهره برداری قرار گیرد.

۳. نتایج

صنایع تولیدکننده پتاس تنها در کشورهای معدودی متمرکز شده اند. حدود ۱۵ کشور در جهان تولیدکننده پتاس هستند و ۱۵۰ کشور از محصولات آنها استفاده می نمایند. مهم ترین کشورهای تولیدکننده کانادا، کشورهای مشترک المنافع و آلمان هستند که حدود ۷۶ درصد از نیاز پتاس جهان را تأمین می کند. ایران با وجود داشتن ذخایر پتاس هنوز تولیدی ندارد و حدود ۲۰۰-۳۰۰ هزار تن پتاس وارد می کند (سایت ایران پتاس). بیش از ۶۰ پلایای کوچک و بزرگ در ایران شناخته شده است و وسعت پوسته نمکی در این پلایاها به ۳۰۰۰ کیلومترمربع می رسد (شرکت توسعه علوم زمین، ۱۹۹۷). تعدادی از این پلایاها در حوضه های صفحات به زیر رانده شده جنوب کمربند البرز شناخته شده اند، برخی در حوضه درون قاره ای راور قرار دارند و تعدادی نیز در حوضه های پیشین قوس سیرجان و جازموریان واقع شده است. پلایای خور در حوضه فورلند کویر بزرگ یک حوضه تبخیری عهد حاضر است که ۳۰۰ میلیون مترمکعب شورابه را در یک هزار کیلومترمربع پوسته نمکی جای داده و مقدار متوسط پتاسیم در شورابه ۴ gr/lit است. سیستم انتقال شورابه و استخرهای تبخیر توسط طرح تجهیز و توسعه ذخایر پتاس ساخته شده است و شرکت آلمانی کا - یو - تک مشاور تجهیز برای تولید سالانه ۵۰ هزار تن کلرید پتاسیم است (شرکت توسعه علوم زمین، ۱۹۹۷). یک ذخیره دیگر در حوضه های عهد حاضر ۲۶۰ میلیون مترمکعب شورابه در ۱۳۰ کیلومترمربع پوسته نمکی در پلایای ورزنه است که مقدار پتاسیم در آن ۲ gr/lit است (شرکت توسعه علوم زمین، ۱۹۹۷). کلرور پتاسیم (پتاس) تولید شده عمدتاً به عنوان کود شیمیایی عرضه خواهد شد. شکل ۲ میزان عرضه و تقاضای پتاس را در بازار جهانی طی سال های ۲۰۰۸-۲۰۱۲ و شکل ۳ میزان افزایش قیمت جهانی پتاس طی سال های ۲۰۰۹-۲۰۰۰ را نشان می دهد.

شکل ۲، میزان عرضه و تقاضای پتاس در بازار جهانی طی سال ۲۰۰۸ - ۲۰۱۲

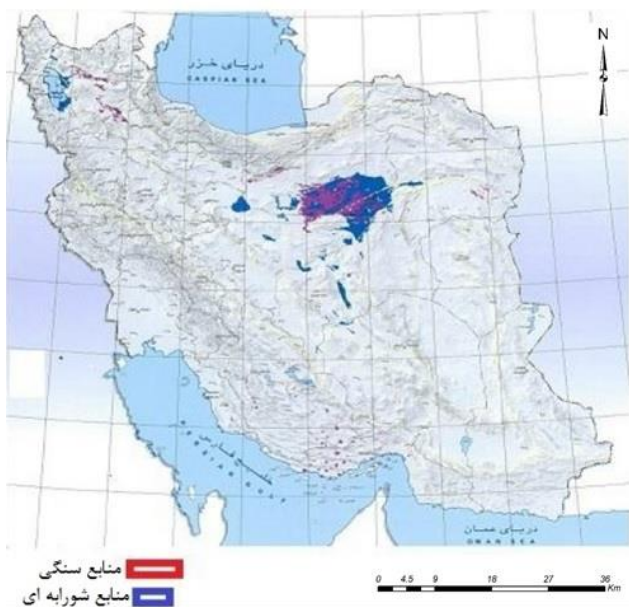

شکل ۳، میزان افزایش قیمت جهانی پتاس طی سال های ۲۰۰۹-۲۰۰۰

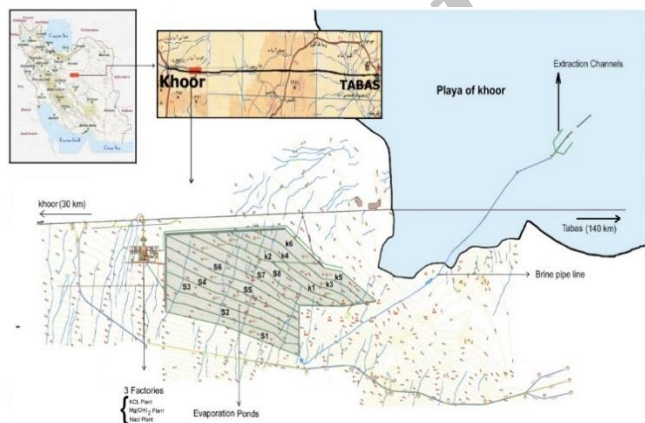
نتیجه عملیات مطالعات اکتشافی، تعیین شورابه پلاپای خور به عنوان بهترین منبع تأمین پتاس شورابه ای از لحاظ کمیت و کیفیت، وسعت بسیار زیاد پسته نمکی، مقدار درصد عناصر موجود در این پسته و غیره گردید. نمونه برداری سطحی از شورابه بین کریستالی پلاپای خور نشان داده است که این شورابه دارای یون های سدیم، پتاسیم، منیزیم، کلسیم و سولفات بوده و فاقد عناصر ید و برم می باشد، میانگین یون های مربوطه در کل شورابه پلاپای بر حسب قسمت در میلیون یا (P.P.M) به صورت زیر است (نبیان-روزبه کارگر، ۱۳۷۰):

SO₄=426 و Ca=25250 و Na=83162 و K=3377 و Mg=8175

نتایج حاصل از بررسی های مینرالوژیکی بر روی باقیمانده خشک نمونه ها نشان داد که کریستالیزاسیون یون های موجود در شورابه کلیه نمونه ها مشابه یکدیگر بوده و به صورت هالیت، ژپیس، کارنالیت، تاکی هیدرات، هگزا هیدرات است. در سال هایی که میزان نزولات جوی کویر کم یا در حد معمولی باشد عیار یون پتاسیم بیشتر از سال هایی است که مقدار بارش جوی در کویر زیاد باشد، چنان که مقدار بارندگی در کویر بزرگ معمولی باشد، حجم شورابه بین کریستالی در پسته نمکی این پلاپای حدود ۱۸۰۰ میلیون مترمکعب محاسبه گردیده است (نبیان و کارگر، ۱۹۹۱). کشور ایران هم اکنون پتاس (KCl) تولید نمی کند ولی با بهره برداری رسیدن طرح پتاس در پلاپای خور و بیابانک به تولید سالانه پنجاه هزار تن پتاس و با خلوص ۹۵ درصد خواهد رسید. هدف از اجرای این طرح علاوه بر اشتغال زائی در منطقه، تولید سالانه ۵۰,۰۰۰ تن کلرور پتاسیم به عنوان کود شیمیایی به منظور تأمین قسمتی از نیاز بخش کشاورزی، ۱,۵۰۰,۰۰۰ تن کلرور سدیم جهت مصارف پتروشیمی، خوراکی و دارویی و ۳۰,۰۰۰ تن هیدروکسید منیزیم (که پس از تبدیل شدن به اکسید منیزیم در صنایع نسوز مصرف می شود) می باشد. مطالعات اکتشافی پلاپای خور در وسعت ۲۰۰۰ کیلومتر مربع انجام شده است. وسعت ناحیه دارای شورابه که می توان از آن شورابه استخراج نمود، ۱۰۰۰ کیلومتر مربع و ضخامت متوسط پسته نمکی تقریباً ۶ متر می باشد. به این ترتیب با احتساب ضریب تخلخل ۱۰ درصد میزان شورابه موجود در پلاپای ۶۰۰ میلیون مترمکعب برآورد می شود که با احتساب ضریب ۷۵ درصد جهت تعیین و میزان شورابه قابل استخراج این میزان به ۴۵۰ میلیون مترمکعب می رسد (سایت ایران پتاس). در شکل زیر نقشه پراکندگی منابع و مناطق مناسب استخراج پتاس در ایران و همچنین نقشه شبکه زهکشی شورابه های کویری در پلاپای خور نشان داده می شود. (شکل ۴ و ۵)

شکل ۴، نقشه پراکندگی منابع مناسب استخراج پتاس در ایران

شکل ۵، نقشه شبکه زهکشی شورابه های کویری در پلاهای خور

۴. بحث و نتیجه‌گیری

از ۶۰ پلاهای کوچک و بزرگ در کشور ایران، پلاهای خور دارای بیشترین عیار کلرور پتاسیم KCl هست. کشور ایران سالانه ۴۰۰۰۰۰ تن پتاس نیاز دارد. پیگیری‌های اکتشاف پتاس در ایران از دهه ۶۰ شروع شده است. از شورابه دریا CaCO_3 یا آهک متبلور می‌شود. وزن حجمی شورابه یا دانسیته شورابه حدود $1/22 \text{ gr/lit}^3$ که دانسیته آب خالص 1 gr/lit^3 می‌باشد. در این شورابه 350 gr/lit^3 انواع نمک داریم. وسعت پوسته نمکی پلاهای خور برابر ۱۰۰۰ کیلومترمربع است که برای محاسبه ذخیره قطعی یا ذخیره شورابه بین کریستالی پوسته نمکی پلاهای خور از آن استفاده می‌شود. متوسط ضخامت پوسته نمکی بر اساس اطلاعات به دست آمده از چاه‌های اکتشافی برابر ۶ متر است. لذا حجم پوسته نمکی برابر ۶ میلیارد مترمکعب می‌باشد. با توجه به ضریب ذخیره ۵٪ به دست آمده، حجم شورابه بین کریستالی در پوسته نمکی معادل ۳ میلیارد مترمکعب محاسبه شده است. همان‌گونه که

عنوان شد عیار متوسط k در شورابه بین کریستالی بر مبنای کلیه نمونه های اخذ شده از چاله های اکتشافی و حفاری های عمقی و شورابه اخذ شده در عملیات پمپاژ در فصول مختلف برابر ppm ۳۱۴۲ یا به عبارتی ۳/۱۴ گرم در لیتر یا ۳/۱۴ کیلوگرم در مترمکعب می باشد. لذا کل ذخیره K در پوسته نمکی پلایای خور برابر است با:

$$\text{تن} \times 3/14 = 942000$$

با توجه به اینکه بهتر است محاسبات بر اساس میزان KCl موجود در پوسته نمکی انجام گیرد (حدود ۶ گرم در کیلوگرم در هر مترمکعب KCl) لذا باید گفت که کل ذخیره KCl در پوسته نمکی پلایای خور برابر است با $KCl=1850$ هزار تن می باشد که این عدد را می توان به عنوان ذخیره حتمی کلرور پتاس موجود در پلایای خور و بیابانک در نظر گرفت. با توجه به وجود شورابه پتاس دار در لایه های زیرین (با عیار ۵/۵ گرم در لیتر KCl) و محاسبه ۵ متر ضخامت آن ها و ضریب ذخیره ای برابر ۰.۴ (به دلیل وجود رس در لایه های زیرین ضریب ذخیره کمتر می شود) می توان برای لایه های زیرین میزان ذخیره کلرور پتاسیم برابر حدود یک میلیون تن برآورد کرد. با توجه به این امر که اگر عمر مفید کارخانه تولید کلرور پتاسیم را ۵۰ سال در نظر بگیریم و اگر بتوان ۷۵ درصد از کل ۲/۸ میلیون تن KCl موجود در شورابه را استحصال نمود، لذا ذخیره قابل استحصال برابر با دو میلیون تن می شود. بنابراین

$$\text{تن در سال} \times 50 = 40000$$

لذا خط تولید کارخانه تولید کلرور پتاسیم باید بر مبنای ظرفیت چهار هزار تن در سال طراحی و اجرا شود. در ایران بیش از ۶۰ پلایای کوچک و بزرگ وجود دارد که از میان آن ها کویر بزرگ مرکزی با چندین پلایا (از جمله سه نمکزار بزرگ) انتخاب و مورد اکتشاف و مطالعه قرار گرفت. از بین پلایاهای کویر بزرگ نمک ایران، پلایای خور و بیابانک دلیل عیار بالای KCl در شورابه آن، وسعت زیاد پوسته نمکی و ضخامت مناسب آن، میزان ذخیره شورابه زیاد موجود در این پلایا و آب های زیر قشری آن، امکان دستیابی سهل و آسان، نزدیکی به شهر و جاده های دسترسی ساخته شده از قبل، مسائل اقتصادی-اجتماعی از قبیل ایجاد اشتغال، جلوگیری از مهاجرت و خالی از سکنه شدن مرکز کشور و در نهایت بر اساس نتایج حاصل از مطالعات انجام شده توسط طرح اکتشاف املاح تبخیری سازمان زمین شناسی کشور انتخاب، مورد مطالعه و اکتشاف سیستماتیک قرار گرفت (طرح اکتشاف و تجهیز ذخایر پتاس، ۲۰۰۴). همچنین نمونه برداری های انجام شده در پلایای خور نشان داد که در صد نسبتاً بالایی از نیترات (حدود ۵ تا ۷ گرم در لیتر) در برخی مناطق از کویر وجود دارد و چنانچه مطالعات تکمیلی در این راستا برنامه ریزی شود و اگر ذخیره قابل توجهی از نیترات در منطقه شناسایی گردد کویر خور می تواند به عنوان یکی از مهم ترین منابع یون یا ارزش نیترات در دنیا مطرح گردد (طرح اکتشاف و تجهیز ذخایر پتاس، ۲۰۰۴). اگرچه اکتشاف ذخایر پتاسیم در پلایای خور با موفقیت همراه بوده است اما پروژه استحصال از شورابه ها نمی تواند همه نیاز کشور را تأمین کند، لذا پیشنهاد می شود برنامه اکتشاف پتاس سنگی (پتاس کریستالین) در پوسته های نمکی پلایا پیگیری شود و برای این منظور مطالعات دورسنجی ضروری است. همچنین پیشنهاد می گردد مطالعات زمین شناسی دقیق، نقشه برداری، اکتشافات ژئوفیزیک به روش لرزه ای و حفاری در حوضه کویر بزرگ مرکزی انجام گیرد. این مطالعات از جهت اکتشافات نفتی نیز اهمیت خواهد داشت.

مراجع

1. Ahmadi, H. 2006. Applied Geomorphology - wind erosion, Volume II, Tehran Univ. press. Page 500. (In Persian).
2. Ayora, C., D.L. Cendron, C.y. Taberner, and J.J. Pueyo. 2001. Brine- mineral reactions in evaporate brines: Geology, v. 9, no. 3, p. 251-254
3. Cohen, A.S. 2003. Paleolimnology: The History and Evolution of Lake Systems: Oxford University press, 500p.

4. Domagalski, J. L., W.H. Orem, and P. Eugster. 1989. Organic geochemistry and brine composition in Great Salt, Mono, and Walker Lakes: *Geochemical ET Cosmochemical Acta*, v.53, p. 2857-2872.
5. Domagalski, J.L., P. Eugster, and B. F. Jones. 1990. Trace metal geochemistry of Walker, Mono, and GREAT salt Lakes. In R.J. Spencer and I.M. Chou (Eds), *Fluid-Mineral Interactions: A Tribute to H. P. Eugster: Special Publication Geochemical Society*, San Antonio. 2 315-354p.
6. Eugster, H. P. 1980. Geochemistry of evaporitic lacustrine deposits: *Annual Review of Earth and Planetary Sciences*, v .8, p. 35-63
7. Eugster, H. P. 1984. Geochemistry and sedimentology of marine and non-marine evaporates: *Science*, Bold 77, and p. 237-248.
8. Eugster, H. P., and L.A. Hardie, 1978, *Saline lakes*, In Lerman A.(Ed), *Lakes, Chemistry, Geology and Physics: Springer Verlag*, p. 237- 293.
9. Eugster, H. P., and B. F. Jones. 1979. Behavior of major solutes during closed-basin brine evolution: *American Journal of Science*, v.279, p. 609-631.
10. Ghotbi, h. 1984. Exploratory studies and surveys, with the possibility of exploiting potash brine deposits in the Iranian desert "in Playa of Koor." Iran Geological Organization. (In Persian).
11. Ghotbi, h. 1984. The report evaporate mineral powder foundation Abarghou areas, Koor and Jandagh, Bafgh - fen of Gavkhouny - ardakan - Ardestan, Iran Geological Organization (in Persian).
12. Hardie, L. A. 1968. The origin of the recent non marine evaporate deposit of Saline Valley: California, *Geochemical ET Cosmochemical Acta*, V. 32, p. 1279-1301.
13. Hardie, L. A., and H. P. Eugster. 1970. The evolution of closed basin brines. *Mineralogical: Society of America Special*, v. 3, p. 273-290.
14. Helmi. F. 2000. Commentary on salt - Potash and its distribution in Iran. Press the Center for Academic Publication, Tehran, and Page 779. (In Persian).
15. IRAN potash site, Web address is www.Iranpotash.com
16. Jones, B. F. 1965. The hydrology and mineralogy of Deep Springs Lake, Inyo County, California: U.S. Geological Survey Professional Paper, v. 502, p.A1-A56.
17. Jones, B. F., and A. S. Vandenberg. 1966. Geochemical influences on the chemical character of closed basins: *IAHS Sump. Garda, Hydro. Lakes Reservoirs*, v. 70, p. 435-446.
18. Jones, B. F., and D. M. Deocampo. 2003. Geochemistry of saline lakes, In *Treatise on Geochemistry: Elsevier*, v. 5 (Drever, J.I.), p. 393- 424.
19. Kargar. R .S. 1997. Report of Potash exploration from the great desert brine, in playa of Koor, Earth Science Development Company. (In Persian).
20. Li, J., and T.K., Lowenstein. 1995. Death Valley salt core evaporate minerals as climate indicators: *Geology Society of American Annual Meeting Abstract with Programs*.
21. Lowenstein, T. K., R. J. Spencer, and P. Zhang. 1989. Origin of ancient potash evaporates; clues from the modern Qaidam Basin, western China: *Science*, v. 245, p. 1090-1092.
22. Lowenstein, T.K., Li. J. And C. Brown. 1998. Pale temperature from fluid inclusions in halite, Death Valley: *Chemical Geology*. v. 150, no. 3-4, p. 223-245.
23. Nabyan, b. R. Kargar, A. 1991. Exploratory studies and surveys, with the possibility of exploiting potash brine in the Great Desert playa of Koor. (In Persian).
24. Namad Malian, A. 1992. Radiometric and geochemical methods along the track of potash, *Proceedings of the Eleventh Meeting of Earth Sciences*, Iran Geological Organization. (In Persian).
25. Namad Malian, A. Iran pour, P. Badakhshan, GH. 1991. Following a report in the areas round evaporative salts Abarghou – Bafgh, Koor and Jandagh - Gavkhouny fen - ardakan - Ardestan, Iran Geological Organization. (In Persian).
26. Namad Malian, A. Iran pour, P. Badakhshan, GH. 1991. The reports track of potash in the South Khorasan province (1): Sabzevar - Neishabour – Torbat Heidarie (Report No. 4 designs). Iran Geological Organization. (In Persian).

27. Peuyo, J.J., and M. Ingles-Urpinell. 1987. Substrate mineralogy, pore brine compositions and diagenetic processes in playa lakes of Los Monegros and Bajo Aragon, Spain. In: Geochemistry and Mineral Formation in the Earth Surface (Eds R. Rodriguez-Clemente and Y. Tardy), CSIC-CNRS, Granda, p.351-372.
28. Reported of potash exploration in the central desert of Iran. 2004. Potash exploration supplies and equipment project, Geosciences Developing Company. (In Persian).
29. Spencer, R.J., H.P. Eugster, B.F. Jones, and S.L. Rettig. 1985. Geochemistry of Great Salt Lake, Utah I: Hydrochemistry since 1850. U.S. Geol. Surv, v. 49, p. 727-737.
30. Spencer, R.J., T.K. Lowenstein, E. Casas, and Z. Penxci. 1985. Origin of potash salts and brines in the Qaidam Basin, China: Geochemist. Soc. Spec. Publ, Bold 2, p. 395-402.
31. Studies and exploratory studies showed the possibility of exploiting potash from brine deposits in the Iranian desert "in Playa of Khor". 1997. Iran Geological Organization, Geological development Company. (In Persian).
32. Talbot, C. J., and Alavi, M. 1996. The past of a future syntaxes a cross the Zagros, In: Alsop, G.I, Blundell, D.H, and Division, I. (eds), Geological Society of London, Special Publication, 100, 89.
33. The sites of Geological Sciences Geoscience, Web address is www.Ngdir.ir
34. Wasylikowa, K., A. Witkowski, A. Walanus, A. Hutorowicz, S. W. Alexandrowicz, and J.L. Langer. 2006. Paleolimnology of Lake Zeribar, Iran, and its climatic implications: Quaternary Research, v. 66, p. 477-493.

Archive of SID

Industrial use of brine and playa, for extracting potassium and its seeking between multiple playa in Iran

Sayed Ali Mousavi

Department of Natural resources and earth science, Faculty of Desertification, University of Kashan, Address, Iran, E-mail: Mosaviali5@gmail.com

Raana Naghavi

Bachelor of Architecture, Sadough Rezvanshahr PNU, Yazd, Address, Iran, E-mail: rana_naghavi@yahoo.com

Saeed Shojaei

Department of Natural resources and earth science, Faculty of Desertification, University of Yazd, Address, Iran, E-mail: S.Shojaei@ut.ac.ir

Abstract

There are more than 60 large and small playa In Iran. One of them, is Khor playa. The aim of this study is investigate the reason of choice for extraction minerals from Khor playa in Iran. With extensive studies and various reports, Khor playa features was locating the best place with having the best conditions, for the construction of KCl from playa. In Khor Playa has been exploration in two stages: exploration, identification, networking, roads construction, sampling and next stage is exploration on the salt crust was made with an area of 1000 square kilometers. Exploratory studies were conducted in Khor playa in 2,000 square kilometers. Brine extraction for usable area is 1000 square kilometers and salt crust average thickness is 6 meters. Taking into account the porosity of 10%, 600 million cubic meters of brine was estimated available in the playa, if the coefficient of 75% to determine the extractable brine consider, this amount is 450 million cubic meters. The reasons for choice this Playa compared to another playa in Iran are high grade KCl, large area and thickness of the shell salt, high brine reserves, close to town and access roads built.

Keywords: salt shell, potassium chloride KCl, brine storage, exploration, Khor and Biabanak